

Kedves BBTEs kollégák, kedves barátaim!

Kedden, 2020 március 3-án lehetőségünk nyílik arra, hogy egyetemünket az európai felsőoktatási dinamika részévé tegyük, és ezáltal a BBTE végérvényesen elfoglalhassa az európai akadémiai világban az őt megillető helyét, megszabadulva a lemaradás behozásának kényszerétől. Ne kockáztassunk 4/8 év marginalizációt, képességeink pazarlását egy olyan intézményi modellben, amely nemigen felel meg az európai normalitásnak. Emellett egy jó döntéssel kedd este döntő csapást mérhetünk az idejétmúlt, a nyilvános személyi és szakmai lejáratástól sem visszariadó egyetemi választási „praktikákra”, amelyek a régi totalitárius és/vagy mindent átpolitizáló mentalitásból fakadnak. Az utóbbi napokban azt hiszem, ezeknek a meghaladott gyakorlatoknak az utolsó próbálkozásait láthattuk, amelyeket szavazatainkkal végképp eltávolíthatunk egyetemi kultúránkból, hogy utána méltósággal, stressz- és félelemmentesen fordulhassunk egyetemi küldetésünk, a hallgatók és az emberi megismerés/kultúra felé.

Ahogy azt pályázatomban is írtam, jelentkezésemet egyetemünk rektori tisztségére egy világszínvonalú (*world-class*) egyetem paradigmájával összhangban nyújtottam be, úgy, hogy az egyben alapító értékeinket is megjelenítse, mindazokkal az erényekkel, amelyekről úgy gondolom, hogy a *bizalom* és a *nyitás* modern humanista szellemében az egyetem eszményéhez tartoznak: a *Hagyományt* (a *Józan ész* révén) és *Kiválóságot* (a *Racionalitás/Bölcsesség* révén), hogy ezen a talajon olyan szervezeti kultúrát építsünk, amelynek középpontjában a *szolidaritás* és *együttműködés* áll, az *etika* irányította intézményi keretek között, amelyek a maguk során *becsülettel* és *bátorsággal* szolgálják egyetemi küldetésünket. Egy modern egyetemen a gondolat szabadságát és az igazság keresését nem lehet korlátozni. Nem lehet önkényesen megszabni gondolkodási és cselekvési irányvonalakat. Egyetemünknek a szabadság, a tudomány, a szépség és a jóság, a jellemépülés és a szellemi kiválóság házának kell lennie, olyan intézménynek, amely az ország javát, és általában a tudás tárházának bővülését szolgálja. Azt szeretném, hogy olyan intézményi mechanizmusokat hozzunk létre, amelyek segítségével közösségünk tagjainak érdekeit és értékeit érvényesíthetjük oly módon, hogy az együttműködés és a szolidaritás autonóm egyének szabad elköteleződéséből fakadjon, és ne egy központosított intézményes hatalom által diktált kényszerűségből. Az igazság szolgálói között tiszteletnek és szívéllyességnak kell uralkodnia, kiszorítva az egyetemi feudalizmust, a klikkszellemet és a csoportérdekeket. Olyan rektor

szeretnék lenni, aki megteremti és fenntartja a normalitás közegét, egy olyan keretet, amelyben a kollégák akadémiai szinten megnyilvánulhatnak anélkül, hogy állandó jelleggel értékelni és irányítani kellene őket, miközben választott tisztségviselőink megértik, hogy ők a mi képviselőink, és nem „főnökeink”. Hiszek tehát az intézményes hatalom decentralizációjában és megosztásában, az ahhoz társuló felelőségek vállalásával együtt. Olyan akadémiai légkört szeretnék kialakítani mindannyiunk számára, amelyben a minket körülvevő világ előre jelezhetetlen történéseit nem veszélyforrásként, hanem fejlődési lehetőségként fogjuk fel, és amelyben a jutalmazás és a társainkba vetett bizalom helyettesíti elsődleges intézményi reflexként a hibák számontartását és a büntető jellegű eljárásokat.

Kérem, jöjjenek szavazni, s voksoljanak arra, hogy az akadémiai normalitás időszakába lépjünk, s együtt építközhesünk a továbbiakban! Egy híres mondást parafrázálva: *mindannyiunk viselkedésétől függ ma, mindannyiunk, a BBTE akadémiai közösségének sorsa!*

Megbecsüléssel,

dr. Daniel David egyetemi tanár